

PARN
IRANOPPAIBOON

Jan
-
Apr
2019

อาจารย์ที่ปรึกษา

\

รศ. ปกรณ์ภัทร จันทะไชยสร

610331027

/

ปารย์ อีรนพไพบูลย์

ปัจจุบันธรรมดา

SIMPLE PLEASANT

—

SIMPLE PRESENT

ที่มา และ ความสำคัญ

จากประสบการณ์ร่วมในสถานการณ์ที่เรียกว่าเป็นช่วงเวลาระหว่างความเป็นความตาย ของบุคคลที่เคารพ ประกอบกับประสบการณ์การใช้ชีวิตร่วมกันกับผู้ป่วยติดเตียงอย่างใกล้ชิด ซึ่งไม่มีความเกี่ยวพันทางสายเลือด แต่กลับมีความหมาย มีความสำคัญต่อความคิด และความรู้สึก

ข้าพเจ้าได้เรียนรู้การแยกแยะสิ่งสำคัญในชีวิต ความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ และใส่ใจกับเหตุการณ์ตรงหน้า สนใจในช่วงเวลาปัจจุบัน เกิดความพึงพอใจในความสงบนิ่ง ความเข้าใจในความเสื่อมของสภาพร่างกาย ความยินดีในการปฏิบัติสิ่งธรรมดาสามัญในกิจวัตรประจำวัน

เมื่ออดีตเป็นสิ่งที่ผ่านไปแล้ว อนาคตเป็นสิ่งที่ยังมาไม่ถึง ช่วงเวลาปัจจุบันจึงเป็นช่วงเวลาเดียวที่เราเป็นเจ้าของชีวิตตัวเองอย่างแท้จริง สามารถสังเกต รับรู้ รู้สึกถึงความเป็นชีวิตอยู่ได้ชัดเจนที่สุด ก่อนที่เวลาของเราจะหมดลง

ดังนั้นความตาย การสูญสลายไปอาจไม่ใช่เรื่องน่ากลัว หรือน่าเสียดาย หากคนๆหนึ่งได้มีความผูกพัน มีความหมายในใจ หรือส่งต่อกำลังใจให้เพื่อนมนุษย์ การจากไปจะจากไปเพียงกาย แต่ความดีงามที่ทำไว้อาจช่วยเติมเต็มความดีงามอื่นๆ ต่อไป

แนวความคิด ในการสร้างสรรค์

ความพึงพอใจในความสงบนิ่ง การพิจารณาปัจจุบัน
เข้าใจในช่วงเวลาปัจจุบัน และรับรู้ถึงความมีชีวิตอยู่
ความยินดีในการปฏิบัติสิ่งธรรมดาสามัญในกิจวัตร
ประจำวัน การมีความรื่นรมย์ในการใช้ชีวิตอยู่เสมอ

วัตถุประสงค์

1.

สร้างสรรค์รูปแบบความสงบนิ่ง เพื่อความระลึกถึง
ปัจจุบันขณะ พิจารณา และรับรู้ถึงความเป็นชีวิตอยู่

2.

สร้างสรรค์ผลงานจากการทบทวนคุณค่าของช่วงเวลา
ปัจจุบัน ผ่านการพิจารณาความเป็นอยู่ของกายจิต
เพื่อความยินดีในการปฏิบัติสิ่งธรรมดาสามัญในชีวิตประจำวัน

วิธีการสร้างสรรค์ รูปแบบ และ เทคนิค

เทคนิค : Installation / Mixed Media

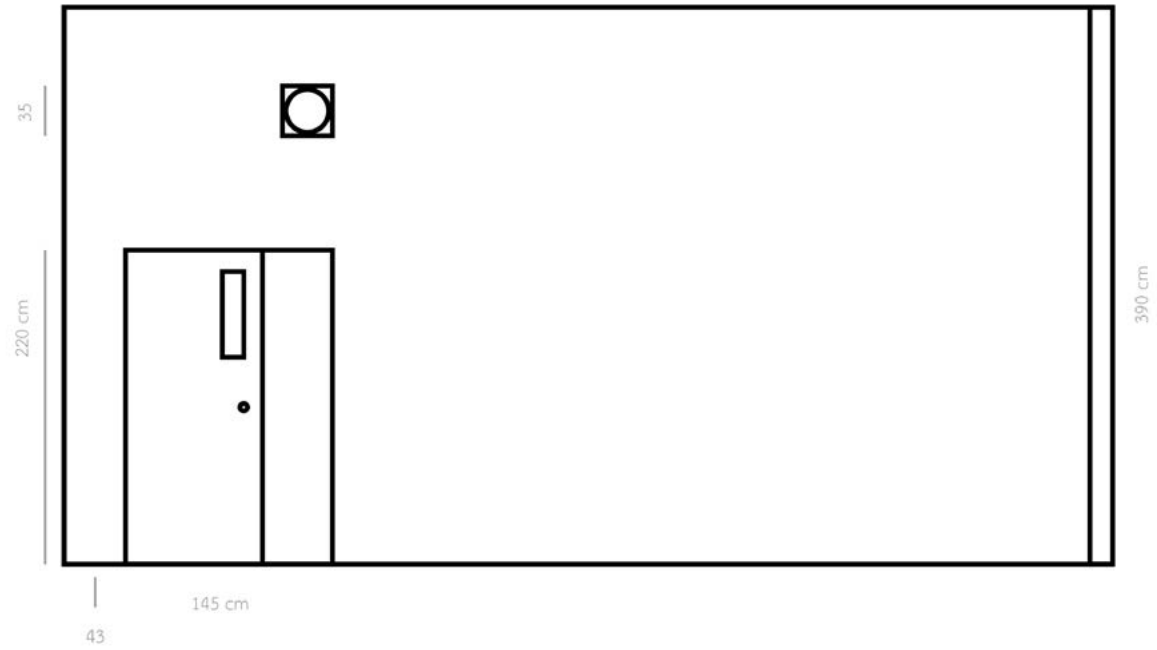
สถานที่ : MDA LAB
คณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภาพร่าง / การนำเสนอ :

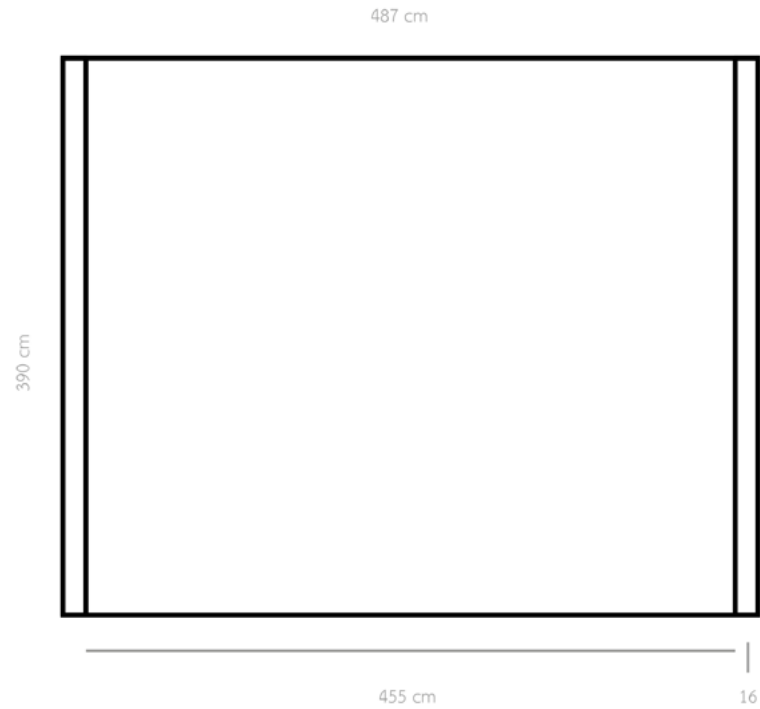
ผลงาน installation ที่ให้คนเข้ามาพิจารณา อยู่ในพื้นที่ที่จัดไว้

- การควบคุมแสง
- การสร้างร่องรอยบนพื้น
- การเปลี่ยนร่องรอย

Location : MDA LAB
WALL #1

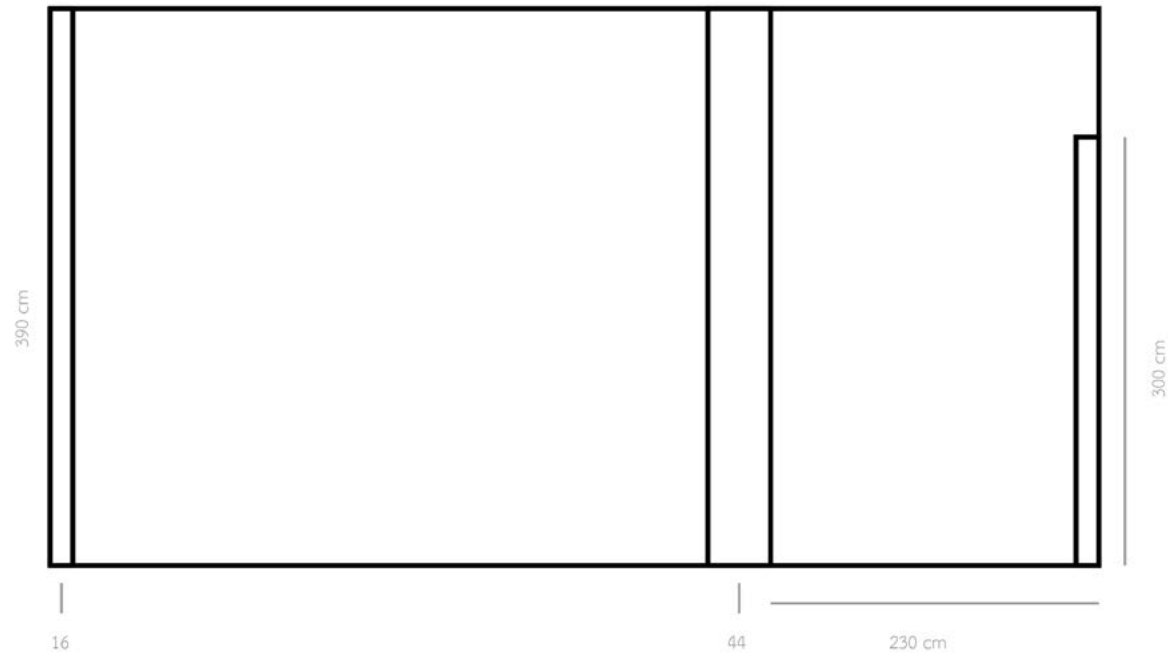

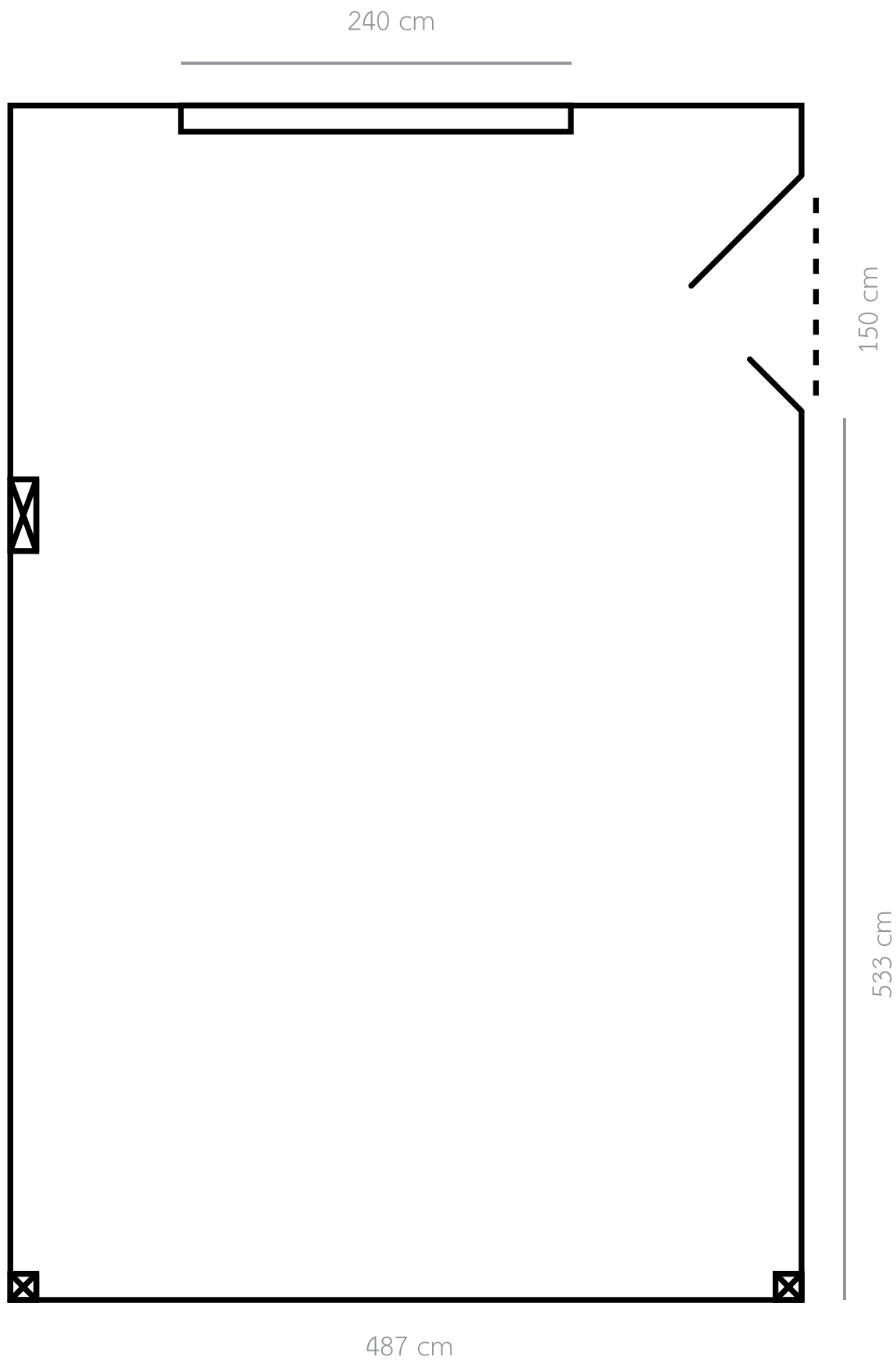
Location : MDA LAB
WALL #2

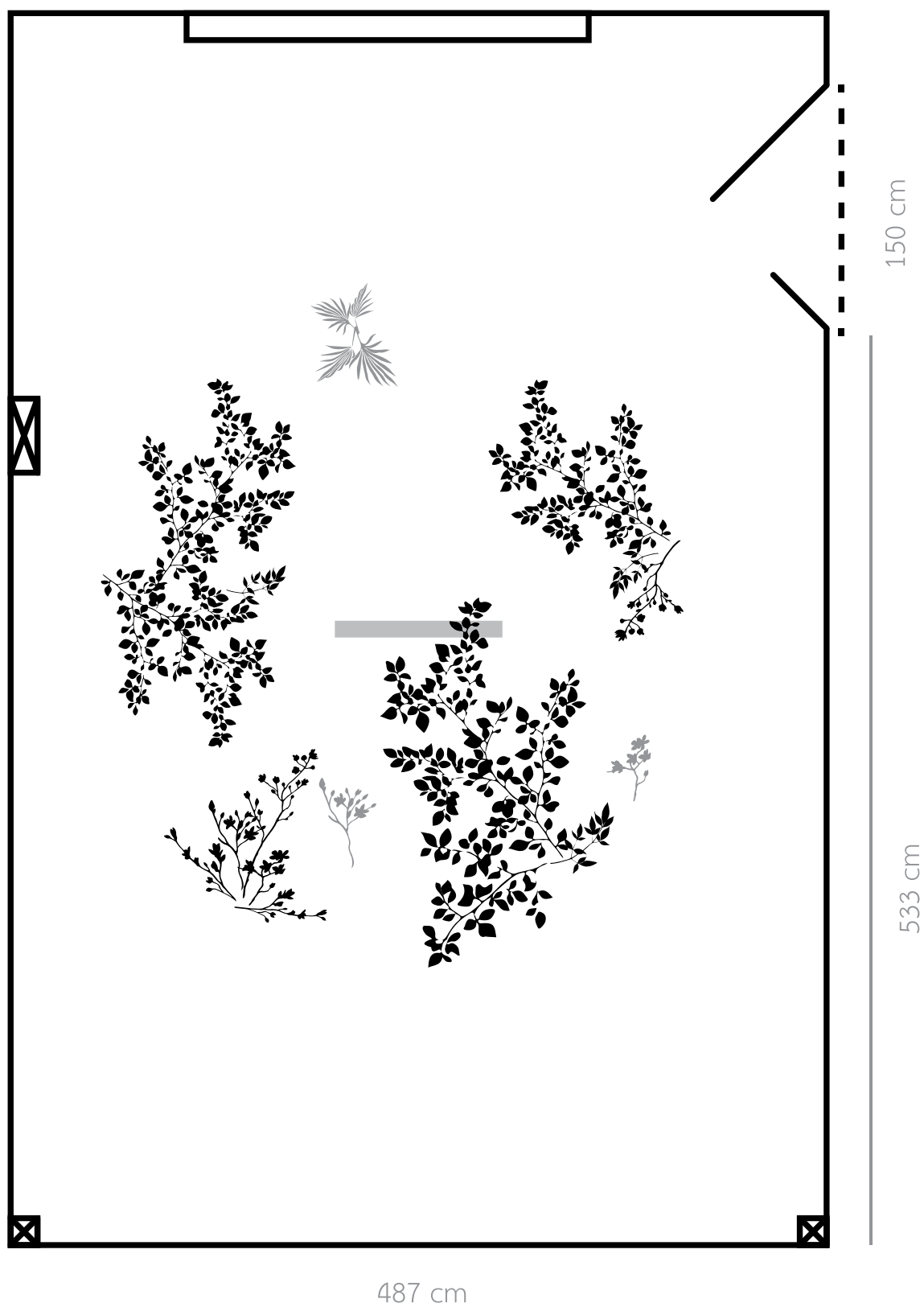

Location : MDA LAB
WALL #3

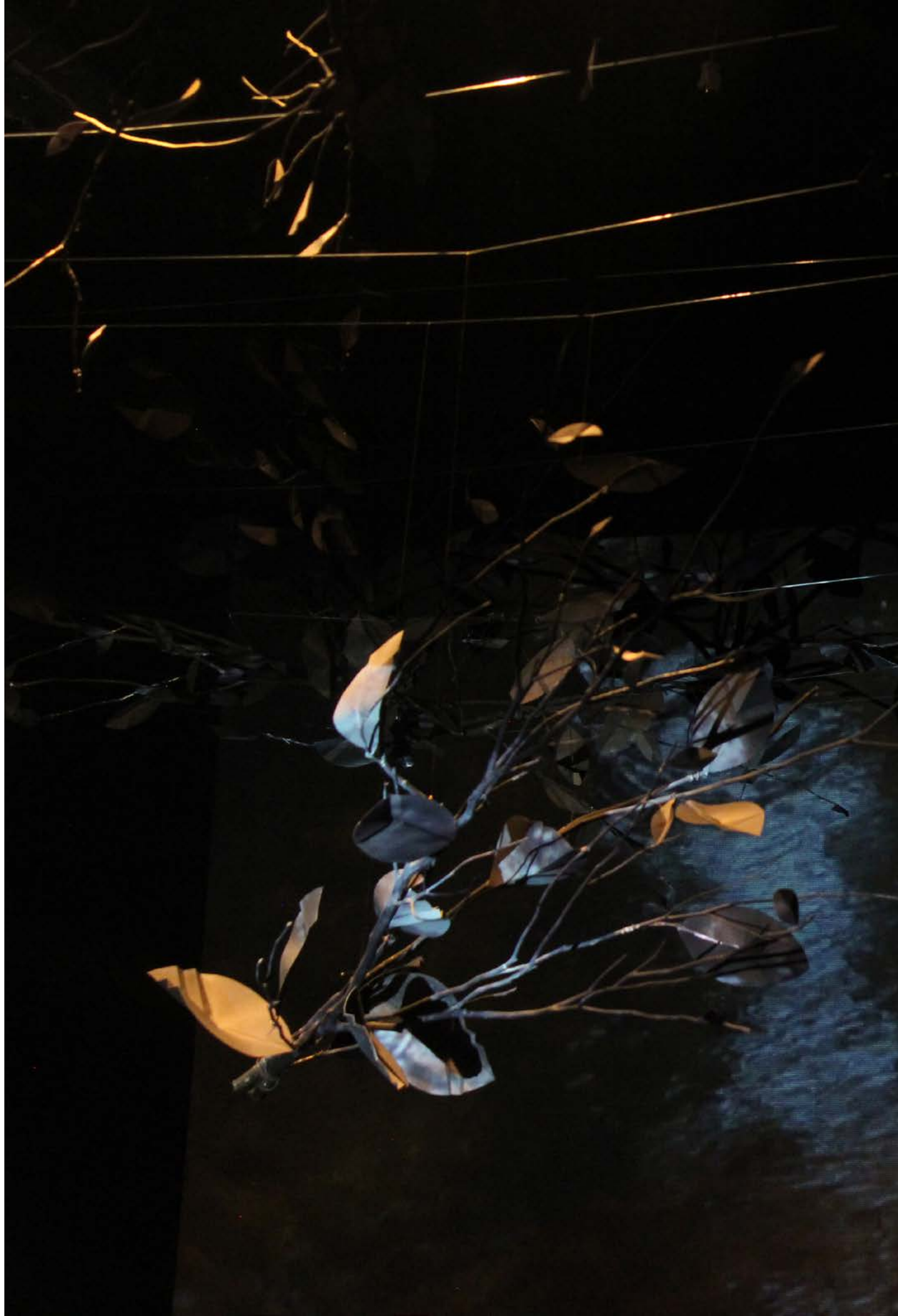

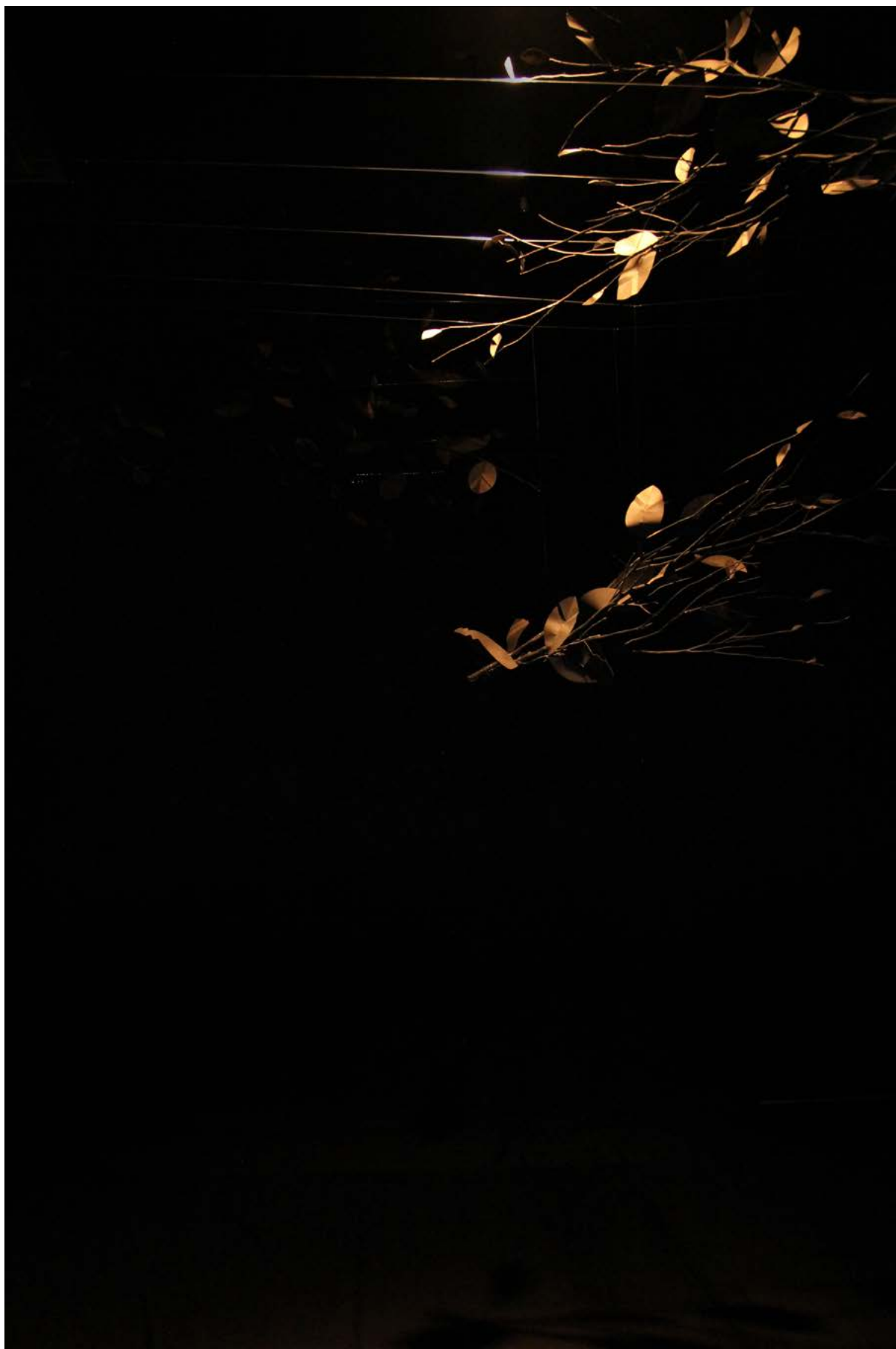
Location : MDA LAB
PLAN

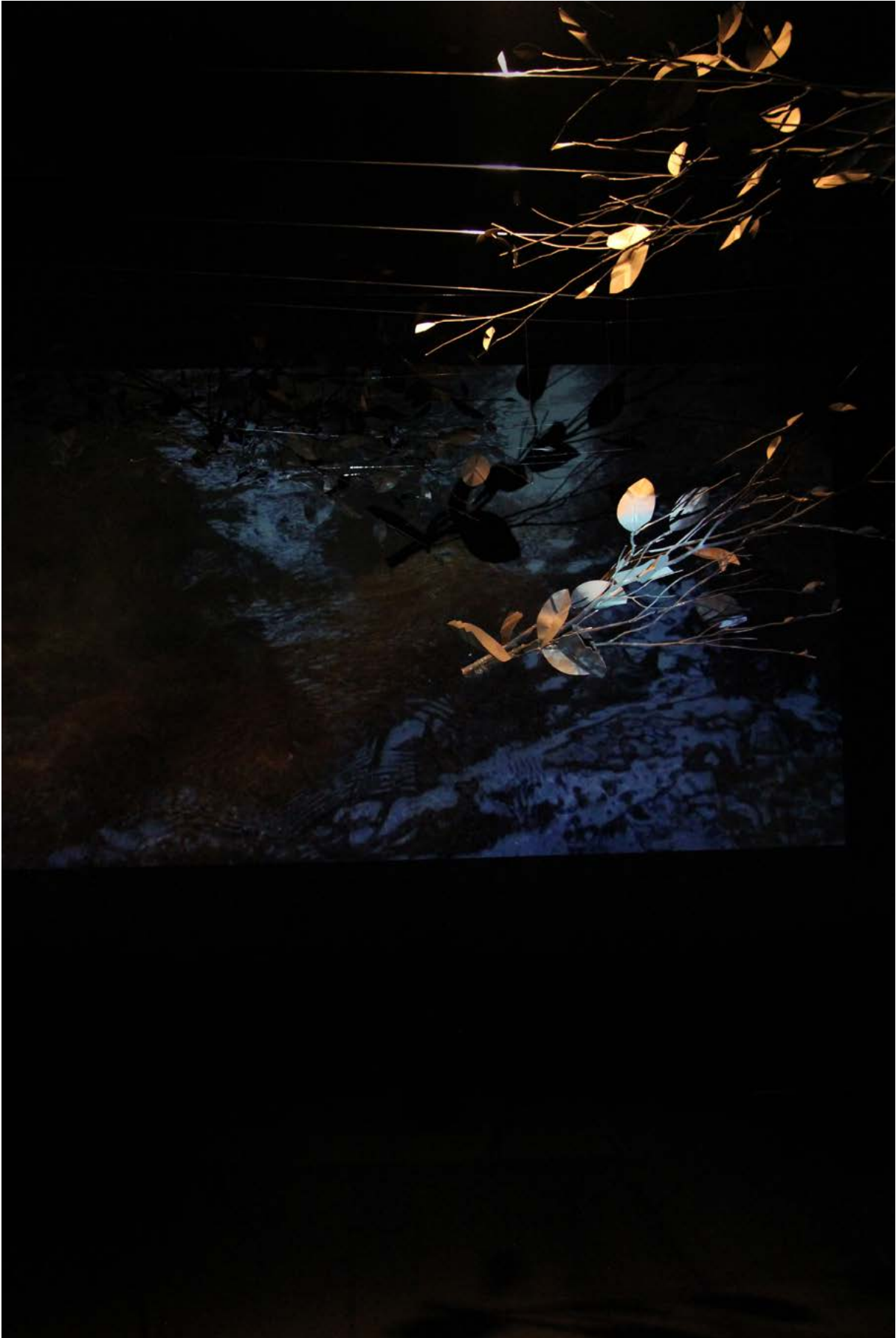

ภาพร่างการนำเสนอ :
การวางกิ่งไม้ / การทอดเงา

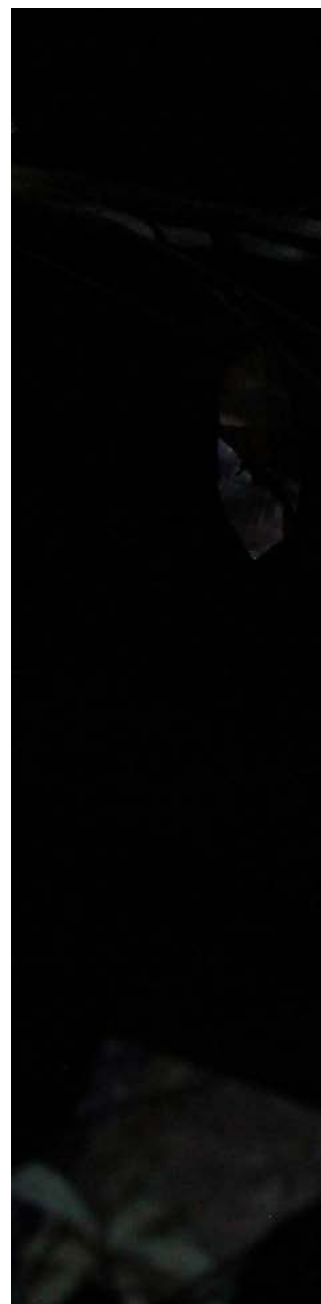

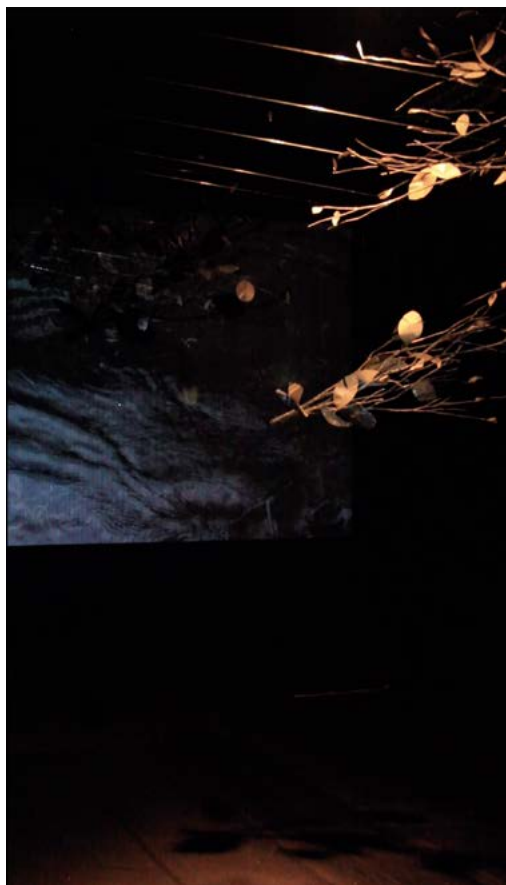
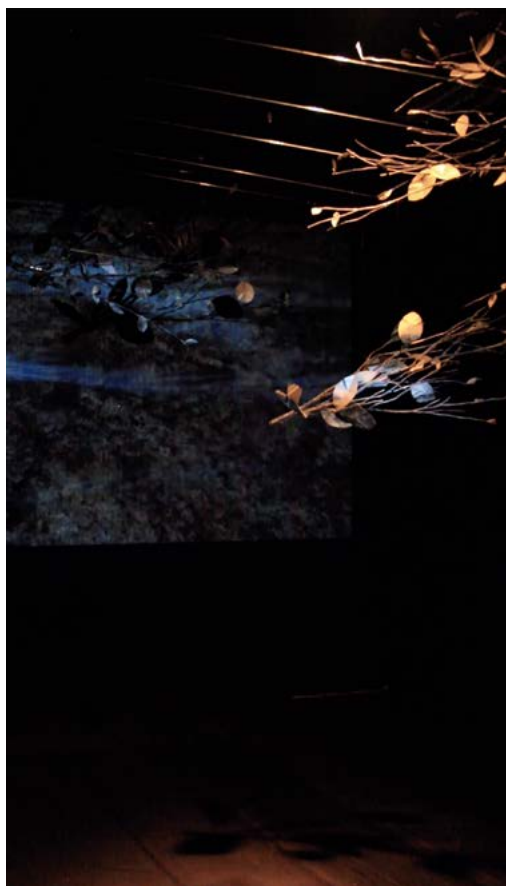

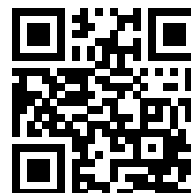

Simple Pleasant - Simple Present
ปัจจุบันธรรมดา

-

<https://vimeo.com/332988747>

ปัจจุบันธรรมดา

SIMPLE PLEASANT

-

SIMPLE PRESENT

ที่มา และ ความสำคัญ

จากประสบการณ์ร่วมในสถานการณ์ที่เรียกว่าเป็นช่วงเวลาระหว่างความเป็นความตาย ของบุคคลที่เคารพ ประกอบกับประสบการณ์การใช้ชีวิตร่วมกันกับผู้ป่วยติดเตียงอย่างใกล้ชิด ซึ่งไม่มีความเกี่ยวพันทางสายเลือด แต่กลับมีความหมาย มีความสำคัญต่อความคิด และความรู้สึก

ข้าพเจ้าได้เรียนรู้การแยกแยะสิ่งสำคัญในชีวิต ความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ และใส่ใจกับเหตุการณ์ตรงหน้า สนใจในช่วงเวลาปัจจุบัน การเรียนรู้เพื่อตระหนักรู้ถึงคุณค่าของเวลา ที่สัมพันธ์กับสภาวะจิตของตนเองจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน เกิดความพึงพอใจในความสงบนิ่ง ความเข้าใจในความเสื่อมของสภาพร่างกาย ความยินดีในการปฏิบัติสิ่งธรรมดาสามัญในกิจวัตรประจำวัน

เมื่ออดีตเป็นสิ่งที่ผ่านไปแล้ว อนาคตเป็นสิ่งที่ยังมาไม่ถึง ช่วงเวลาปัจจุบันจึงเป็นช่วงเวลาเดียวที่เราเป็นเจ้าของชีวิตตัวเองอย่างแท้จริง สามารถสังเกต รับรู้ รู้ลึกถึงความมีชีวิตอยู่ได้ชัดเจนที่สุด เป็นช่วงเวลาที่เกิดขึ้นเพียงแค่ครั้งหนึ่ง ครั้งเดียวในชีวิต ก่อนที่ช่วงเวลาจะเคลื่อนไปและไม่หวนคืนมา

แนวความคิด ในการสร้างสรรค์

ความพึงพอใจในความสงบนิ่ง การพิจารณาปัจจุบัน
เข้าใจในช่วงเวลาปัจจุบัน และรับรู้ถึงความเป็นชีวิตอยู่
ความยินดีในการปฏิบัติสิ่งธรรมดาสามัญในกิจวัตรประจำ
วัน การมีความรื่นรมย์ในการใช้ชีวิตอยู่เสมอ ตระหนัก
ถึงประสบการณ์ในช่วงเวลาครั้งหนึ่ง ครั้งเดียว ที่เกิดขึ้น

วัตถุประสงค์

1

สร้างสรรค์รูปแบบความสงบนิ่ง เพื่อความตระหนักรู้ถึงคุณค่าของเวลา ที่สัมพันธ์กับสภาวะจิตของตนเองจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน

2

สร้างสรรค์ผลงานจากการทบทวนคุณค่าของช่วงเวลาปัจจุบัน ผ่านการพิจารณาความเป็นอยู่ของกายจิต จากประสบการณ์ในช่วงเวลาครั้งหนึ่ง ครั้งเดียว ที่เกิดขึ้น

วิธีการสร้างสรรค์ รูปแบบ และ เทคนิค

เทคนิค : Installation / Mixed Media

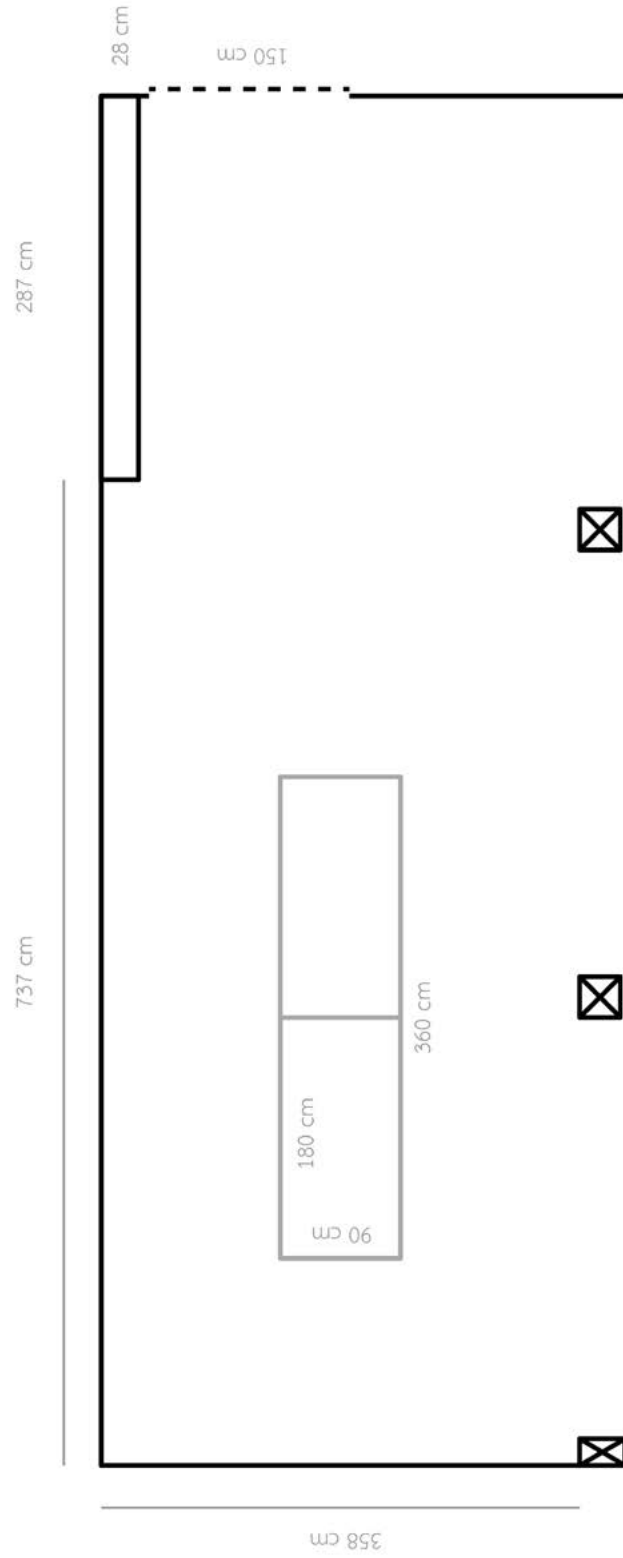
สถานที่ : ห้องแสดงนิทรรศการ
คณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภาพร่าง / การนำเสนอ :

ผลงาน installation ที่ให้คนเข้ามาพิจารณา อยู่ในพื้นที่ที่จัดไว้

- การเผชิญหน้ากับบางสิ่ง : ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า
- การสะท้อน : ผ่านแสง / แรงดึงดูด / แรงต้าน
- การทอดเงา
- การทิ้งร่องรอย
- ผู้ชมกลายเป็นส่วนหนึ่งของงาน เมื่อเข้ามาพิจารณา

Location : Fine Arts Gallery - L
PLAN

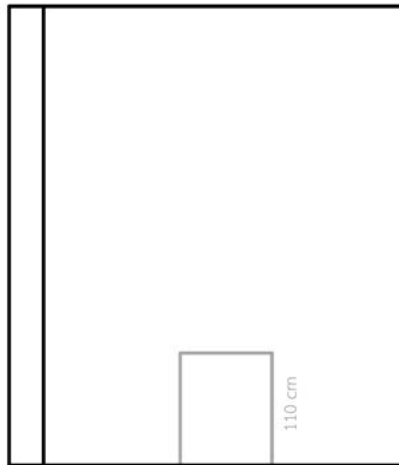

ภาพร่างการนำเสนอ :

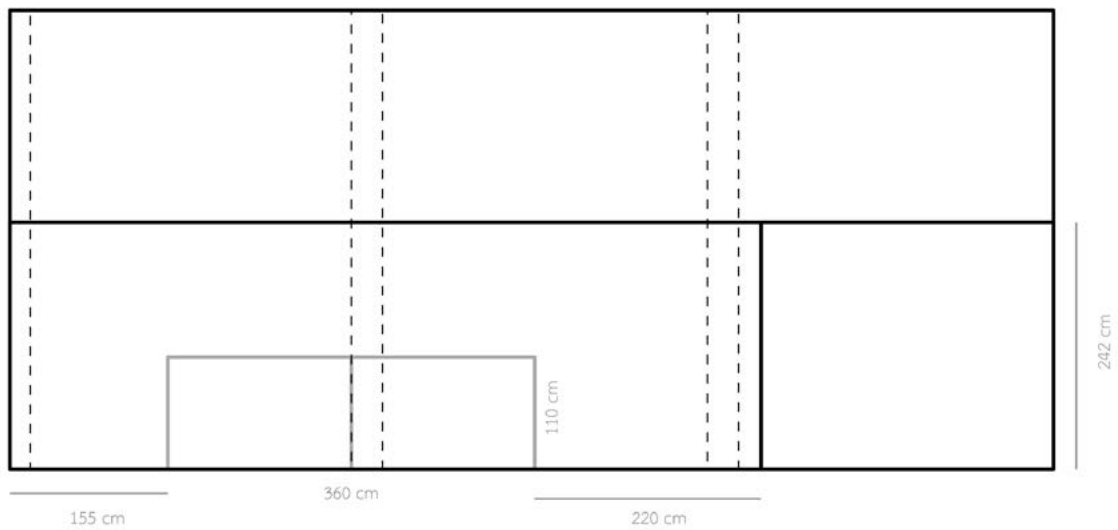
การวางตำแหน่งติดตั้งผลงาน

Location : Fine Arts Gallery - L
SIDE #1

Location : Fine Arts Gallery - L
SIDE #2

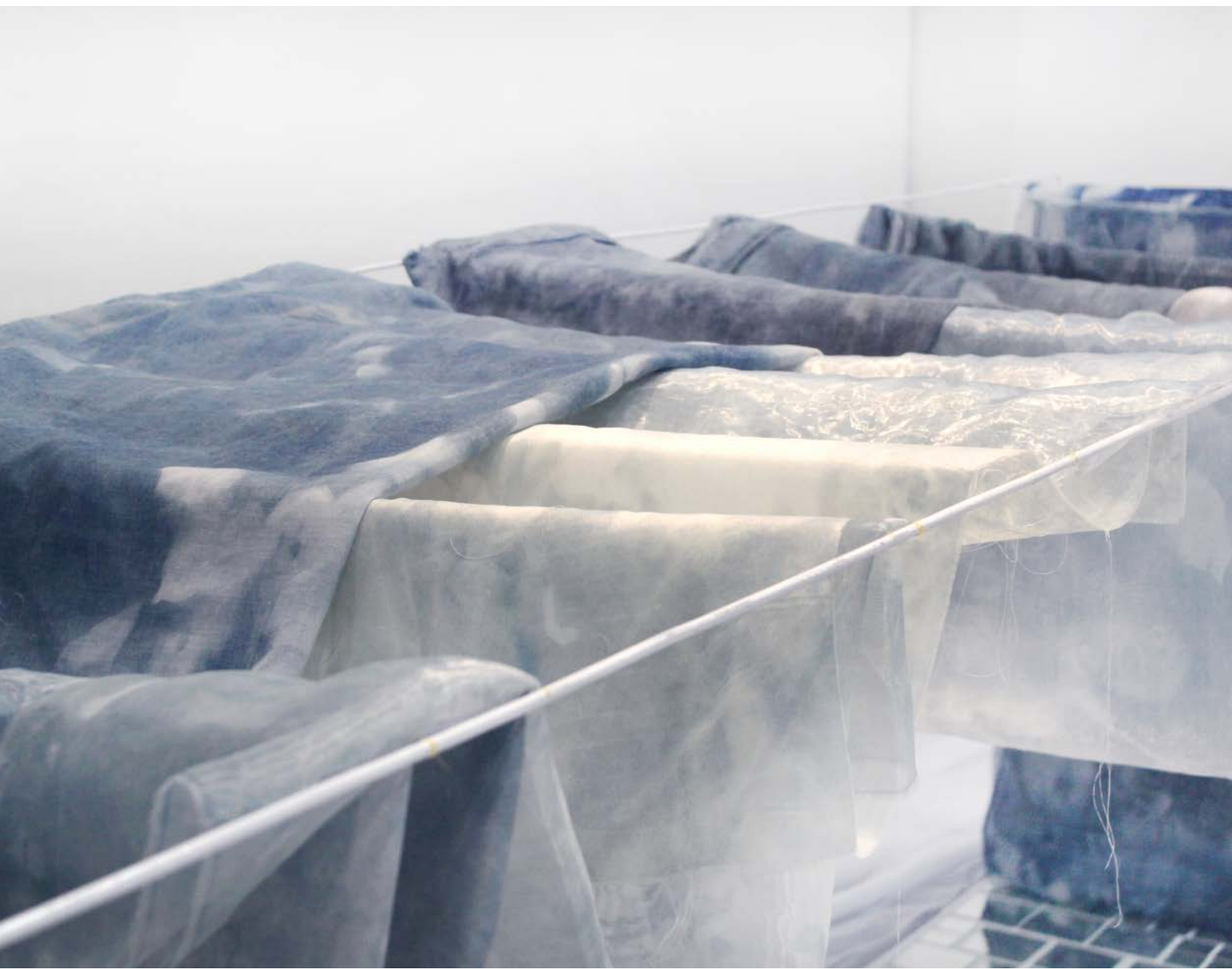

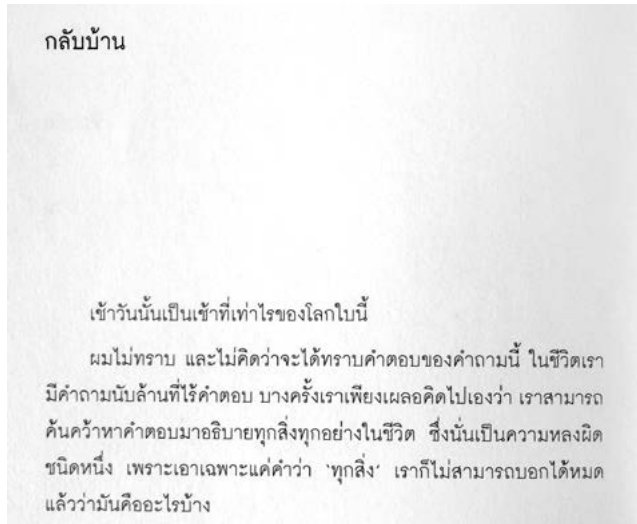

ทบทวนวรรณกรรม และ งานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

หิมาลัยไม่มีจริง, 2561

นิวกมล - สราวุธ เฮ้งสวัสดิ์

หน้า 396

SILENCE คุณค่าของความเงียบ

ภาคิน นิมมานนรงค์

www.the101.world/silence/

บทความต่อยอดจากหนังสือ

Silence: In the Age of Noise
: อาร์ลิง คอกเก (Erling Kagge)

นักสำรวจชาวออร์วีเจียนผู้เดินทาง
พิชิตสามขั้วโลก (เหนือ ใต้ และเอ
เวอเรสต์) ได้ตั้งแต่อายุสามสิบต้นๆ
(แปลไทยโดยคุณวรรณ วรณัฏฐ์)

“ สิ่งสำคัญที่สุดไม่ใช่สิ่งที่ผมเชื่อ แต่เป็นสิ่งที่เราต่าง
ค้นพบด้วยวิธีการของเราเอง พวกเราทุกคนล้วนมี
หนทางของเราเอง ในการทำความรู้จักกับความเงียบ ”

-

ความเงียบในชีวิตเราออกเป็นสองลักษณะกว้างๆ คือความเงียบจาก
สิ่งแวดล้อม ภายนอกและความเงียบที่อยู่ ภายใน ตัวเรา

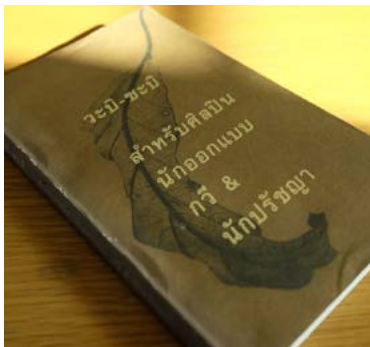
-

นิรันดร์และความจริงเป็นสิ่งที่ไร้ถ้อยคำ เพลโตเรียกมันว่า อารเรตัน
[arrheton] ‘ไม่สามารถพูดได้’ และอริสโตเติลเรียกมันว่า อานิว โลกู [aneu
logou] ซึ่งแปลว่า ‘ปราศจากคำพูด’ นักปรัชญาทั้งสองกล่าวว่า ณ จุดสิ้นสุด
ของคำพูด คือการเปิดสู่อากาศที่จะเข้าใจความจริงอันยิ่งใหญ่ได้ในทันที”

เพราะในวินาทีที่เราหยุดพูดเท่านั้นที่เราจะมีโอกาสรับฟัง
เมื่อเราฟัง เราเปิดกว้าง เมื่อเราเปิด เรารับ ‘รู้’

วะปิ-ชะปิ สำหรับศิลปิน นักออกแบบ กวี & นักปรัชญา

เลนนาร์ต โคเรน

เลนนาร์ต โคเรน

-
เริ่มจากสิ่งที่เป็นจริง มุมมองต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อมรอบตัว มุมมองที่แท้จากความเป็นจริงแห่งชีวิตที่เรียบง่าย เพื่อตอบสนองต่อความท้าทายใหม่ๆ ของยุคสมัย ปรัชญาของวะปิ-ชะปิ ที่เข้าถึงผู้คนร่วมสมัยได้เป็นอย่างดีด้วยความเคารพ และความเข้าใจที่มีต่อวัฒนธรรมญี่ปุ่น

ดร.นิจ ธิญชีระนันท์

-
‘สิ่งที่อยู่แกนกลางของทั้งวะปิ-ชะปิ และเซน ก็คือความสำคัญยิ่งในการล่องพ้นไปจากวิธีการมองและการคิดคำนึง เกี่ยวกับสรรพสิ่งทั้งหลายที่มีอยู่ ตามคติแบบแผนที่สังคมตกลงยอมรับและยึดถือสืบต่อกันมา’ อีกนัยหนึ่ง วะปิ-ชะปิ คือความงามของสรรพสิ่งที่ไม่ยึดติดในคติแบบแผนอันเป็นที่ตกลง ยอมรับ และยึดถือต่อมาในสังคม

ICHIGO ICHIE หนึ่งชีวิต หนึ่งพบ

Sen No Rikyu (1522 - 1591)
ปรมาจารย์ด้านศิลปะการชงชา

โตเมียว li Naosuke (1815 - 1860)

นำไปเขียนเป็นคำนำในหนังสือพิธีชงชา

- 1
การพบกันเพียงครั้งเดียว ในชั่วชีวิต หรือเรื่องที่เกิดขึ้น เพียงครั้งเดียวในชีวิต
- 2
ในชั่วชีวิต อาจจะมีโอกาสเข้าร่วมพิธีชงชาในสถานที่แห่งนั้นเพียงครั้งเดียว ดังนั้นเจ้าของงานพิธี และแขกผู้เข้าร่วมงาน จึงต้องมีความสำรวม และปฏิบัติต่อกันและกันให้ดีที่สุด

ครั้งเดียวในช่วงเวลาแค่ครั้งหนึ่ง
ช่วงเวลาที่ได้พบกันเป็นสิ่งที่มีความมากที่สุด

ครั้งเดียวในช่วงเวลาแค่ครั้งหนึ่ง
ผู้คนหรือหลายเหตุการณ์ที่พบเจอ เราอาจเจอสิ่งนั้นได้แค่ครั้งเดียว ถึงแม้เหตุการณ์ ผู้คน สถานที่ อาจเหมือนกัน แต่ความรู้สึกที่เกิดขึ้น ย่อมไม่เหมือนกัน
ช่วงเวลาเหล่านั้น ไม่หวนคืนมา

คุณค่าของปัจจุบัน อันนิรันดร์

พระไตรปิฎก

การอยู่ด้วยปัจจุบัน
ไม่มีอดีต ไม่มีอนาคต

พุทธศาสนิกชน

อดีต ก็ล่วงไปแล้ว ไม่ควรหวนละห้อย

อนาคต ก็ยังมาไม่ถึง ไม่ควรคำนึงเพ้อหวัง

พึงคำนึงพิจารณากระทำ **ปัจจุบัน** ให้ดีที่สุดเถิด

‘ฉะนั้นเราจะอยู่ในโลกนี้ ปัจจุบันนี้เป็นคนธรรมดาได้

โดยที่ว่า

ไม่มี อดีต ไม่มี อนาคต ชนิดที่มันจะกัดเอา
ไม่มี อดีต อนาคต ชนิดที่จะทำอันตรายแก่จิตใจของเรา
อดีต อนาคต ชนิดที่จะทำอันตรายแก่จิตใจของเรา

อดีต จึงเป็นเพียงบันทึก

อดีต จึงเป็นเพียงบันทึกความจำ

จะเอามาใช้เมื่อไรก็ได้

และ

อนาคต จึงเป็นเพียงแผนการของสิ่งที่เราควรจะทำที่เราว่างไว้
ไม่หวังว่าจะได้ด้วยกิเลสตัณหา
เพราะเราไม่มีความงัดข้อที่จะมีตัวตน หรือว่าจะได้อะไร
มาเป็นของตน
เรารู้ว่าทุกสิ่งมันเป็นอย่างนั้นเอง’

สิ่งเฉพาะหน้า ที่ไม่ต้องไปวิ่งหา

พระอาจารย์ ชยสาโร

(ฌอน ชิเวอร์ตัน)

วัดปานานาชาติ (หนองป่าพง)

อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี

‘เราไม่ต้องแสวงหาความแปลกๆใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา

ให้มารู้จัก มาตระหนักกับสิ่งที่มันมีอยู่แล้วตามธรรมดาๆนี้แหละ

ปัญญาไม่ได้เกิดจาก สิ่งผิดปกติ

แต่มันเกิดจากการรับรู้อย่างทะลุปรุโปร่งต่อสิ่งปกติ’

NORMAL & NATURE

ธรรมดา ธรรมชาติ

คามิน เลิศชัยประเสริฐ, 2540

ศิลปินที่ใช้ศิลปะทำความเข้าใจกับปัจจุบันขณะ สร้างสรรค์ผลงานหลากหลายรูปแบบ ทั้งประติมากรรม จิตรกรรม ภาพพิมพ์ สื่อประสม ศิลปะจัดวาง (Installation Art) และศิลปะแสดงสด (Performance Art) เพื่อสะท้อนการทำความเข้าใจตนเอง การทำความเข้าใจชีวิต และสภาพการเกิด-ดับ จากมุมมองในศิลปะของคามินที่มี 2 ระดับ ระดับแรกเป็นการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องของเทคนิค และระดับที่สูงขึ้นจนกลายเป็นปรัชญาในการดำเนินชีวิต สิ่งที่คามินสนใจคือพยายามหาคำตอบของชีวิตผ่านการทำงานในหลายรูปแบบ ทั้งทำภาพยนตร์ ทำงานประติมากรรม เขียนหนังสือ และใช้ประสบการณ์เพื่อทำความเข้าใจ

‘เราจะรู้จักเวลาได้ เนื่องจากมีประสบการณ์เข้ามาขึ้น และเวลาของแต่ละคนไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของสภาวะจิตแต่ละบุคคลนั้นๆ’

-

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์

แนวคิดนี้ตอกย้ำให้ตระหนักถึงคุณค่าของเวลาที่สัมพันธ์กับสภาวะจิตของตัวเองจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน

คามินไม่ได้ทำงานศิลปะเพื่อความงาม แต่ทำเพราะเป็นส่วนหนึ่งในการทำความเข้าใจชีวิตและสังคม ไม่ได้ติดที่รูปแบบหรือแนวทางของงานสนใจเรื่องวิจิต แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นการตั้งคำถามแบบที่ต้องการคำตอบ ด้วยการทดลองทำให้ศิลปะเน้นแนวคิด (Conceptual Art) มีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อชีวิตในทางปฏิบัติ (Practical) มากขึ้น

นอกจากนั้นคามินยังผสมผสานการปฏิบัติศึกษา เฝ้าสังเกต วิเคราะห์ ทดลอง ที่สอดคล้องกับหลักทางพุทธศาสนาและวิทยาศาสตร์ อีกทั้งใช้การวิปัสสนาเป็นส่วนหนึ่งในการทำงาน ซึ่งเป็นวิธีการฝึกจิตที่ทำให้คามินมองโลกตามความเป็นจริง

BEFORE BIRTH - AFTER DEATH

ก่อนเกิด หลังตาย

: จิตรกรรม

คามิน เลิศชัยประเสริฐ, 2555

คามินตั้งคำถามว่า สภาวะก่อนเกิดชีวิตเป็นอย่างไร? และสภาวะหลังตายชีวิตเป็นอย่างไร? เราไม่สามารถมีประสบการณ์ในการเข้าใจสภาวะทั้งสองได้จริงหรือไม่? หรือว่าสภาวะทั้งสอง ไม่เคยมีอยู่จริง ทั้งก่อนเกิดและหลังตาย? หรือว่าสภาวะทั้งสองมีอยู่ในขณะนี้เอง นั่นก็คือ ‘ชีวิต’ ชีวิตไม่เคยเปลี่ยนแปลง ชีวิตคือรูปของพลังงาน เป็นสภาวะธรรมหรือกฎธรรมชาติที่เป็นอยู่เช่นนั้นเอง

การดำเนินชีวิตประจำวัน ในแต่ละขณะจิตมีความสำคัญมาก เราไม่สามารถจะล่วงรู้ได้เลยว่าเมื่อใด ขณะใดที่เหตุการณ์ไม่คาดคิดจะเกิดขึ้น เราอาจจะตายได้ทุกขณะเวลา โดยที่ไม่มีอะไรบอกล่วงหน้า ความตายเป็นสิ่งเดียวที่ทำให้มนุษย์เรามีความเท่าเทียมและยุติธรรม ไม่ว่าคุณ จะร่ำรวย ยากจน ดีเลว ฯลฯ ทุกคนต้องมาถึงสภาวะที่จิตแยกออกจาก ร่างกายเช่นเดียวกัน จิตก็คือรูปของพลังงาน จิตไม่เคยเกิดและไม่เคยตาย คามินเชื่อว่าศิลปะเป็นกระบวนการเรียนรู้ ทำความเข้าใจความจริงของชีวิต และกฎธรรมชาติ จึงต้องการนำเสนอให้ผู้ชมเข้าไปมีประสบการณ์ ร่วมกับสถานการณ์ที่ตนสร้างสรรค์ขึ้น เพื่อสร้างการตระหนักรู้ถึง ‘คุณค่า’ และความหมายของการดำรงอยู่ของชีวิต ว่าเราคือใคร? เรา มาจากไหน? เราอยู่เพื่ออะไร? และเราจะไปไหน? ที่สุดแล้ว เราไม่สามารถเอาอะไรไปได้เลย ไม่ว่าจะเป็นเงินทอง ชื่อเสียง เกียรติยศ ฯลฯ การอยู่กับปัจจุบันขณะที่ปราศจากการยึดมั่นตัวตน และเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติทั้งหมด อาจจะเป็นหนทางเดียวที่ทำให้เราเข้าใจถึง ‘สภาวะก่อนเกิดและหลังตาย’ เพื่อความเข้าใจในความหมาย และคุณค่าที่แท้จริงของการดำรงชีวิตอยู่ในปัจจุบันขณะ

คามินเริ่มสร้างสรรค์งานชุดนี้ในปีพ.ศ. 2551 ด้วยการตัดแปะวัสดุ สิ่งพิมพ์ที่กระทบใจในชีวิตประจำวันลงบนกระดาษ จากนั้นพิจารณา ให้เห็นหัวข้อราฟิธรรม และวาดรูปหัวกะโหลกทับลงไปบนภาพ เมื่อครบ 1 ปี เลื่อนนำชิ้นที่พอใจมาขยายเป็นผลงานจิตรกรรม และผลงานประติมากรรม การมีต้นแบบมาจากสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน ผลงานจิตรกรรมสีสันสดใสจึงมีลักษณะภาพคล้ายผลงานลัทธิป๊อปอาร์ต (Pop Art) แต่จากกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานถือเป็นงานศิลปะ เน้นแนวคิด (Conceptual Art) เนื่องจากผลงานที่นำมาจัดแสดงเป็น

ผลงานที่ทำมาอย่างต่อเนื่อง ผ่านการคัดกรองข้อมูล สำนวณเรื่องราว และ
 พิจารณาจิตใจ คุณค่าของงานศิลปะชุดนี้จึงอยู่ที่กระบวนการทั้งหมดที่
 ทำมา ตามวัตรปฏิบัติของศิลปินเอง คามินนำเสนอมุมมองทางศาสนา
 แม้ไม่ใช่รูปแบบศิลปะประเพณี (Traditional Art) แต่กลับมีความเป็น
 พุทธศิลป์ร่วมสมัยที่มีพื้นฐานทางการปฏิบัติ เมื่อพิจารณารายละเอียด
 ภาพตัดปะจากสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีการขยายใหญ่ มีการอ้างอิงข้อมูลข่าวสาร
 ตามประสบการณ์ส่วนตัวของศิลปิน คามินเชื่อมโยงทุกภาพไว้ด้วยลาย
 เส้นหัวกะโหลก ล้อกับรูปทรงของภาพเบื้องหลังแต่ละภาพ สื่อถึงการ
 มีความตายอยู่ทุกหนแห่ง ไม่ว่าจะมองเห็น หรือคิดเรื่องอะไรอยู่ก็ตาม

NUMTHONG GALLERY

New Paintings 2009
KARIN LERTCHAIPRASERT

Now is equal zero (back)
220 X 140 cm., Acrylic on canvas, 2009.

NUMTHONG GALLERY

New Paintings 2009
KARIN LERTCHAIPRASERT

Life is energy: No beginning no end
220 x 140 cm., Acrylic on canvas, 2009.

BEFORE BIRTH-AFTER DEATH

ก่อนเกิด หลังตาย

: ประติมากรรม

คามิน เลิศชัยประเสริฐ, 2557

ความตายเป็นสิ่งที่มนุษย์ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อะไรคือ ‘สภาวะก่อนเกิด และหลังตาย’ ประติมากรรมที่ คามิน เลิศชัยประเสริฐ ใช้เวลากว่าหกปี เพื่อเรียนรู้ ทำความเข้าใจ และสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะชุด ‘ก่อนเกิด หลังตาย’ มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551

นิทรรศการ ‘ก่อนเกิด หลังตาย : ประติมากรรม’ ได้แสดงผลลัพธ์ ส่วนหนึ่งจากการเรียนรู้ในรูปแบบของข้อความที่มาจากการพิจารณาด้วย ตนเอง และจากการโต้ตอบอย่างฉับพลันกับผู้อื่น โดยคามินได้พิจารณา ซ้ำ เพื่อสร้างสรรค์ข้อคิดเห็นลงบนผลงานเทคนิควาดเส้นกว่า 730 ชิ้น และผลงานประติมากรรมหัวกะโหลกพลาสติกกว่า 1,089 ชิ้น รวมถึง เปลี่ยนบางข้อความให้กลายเป็นประติมากรรมสำริดและเซรามิค (รากู) กระบวนการทางศิลปะที่เกิดขึ้น เป็นการพิจารณาแก่นของเรื่องราวชีวิต ประจำวันที่แฝงอยู่เบื้องหลังของถ้อยคำ ไปพร้อมกับการทำความเข้าใจ ตนเอง ชีวิต และสภาวะ เกิด-ดับ ที่อยู่ในทุกปัจจุบันขณะของธรรมชาติ

THE TIMELESS PRESENT MOMENT

ปัจจุบันขณะที่ไร้กาลเวลา

คามิน เลิศชัยประเสริฐ, 2559

ทุกสิ่งล้วนเกิดขึ้นใน ‘ปัจจุบันขณะ’ ปัจจุบันเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไป เร็วมากจนเรารู้สึกได้ถึงการมีอยู่และ ไม่มีอยู่ไปพร้อมกัน

‘ปัจจุบันขณะ’ คือสภาวะที่ปราศจากทุกสิ่งทุกอย่าง และในขณะเดียวกันก็รวมทุกสิ่งทุกอย่างเข้าด้วยกัน ทั้งมีอยู่และไม่มีอยู่

สภาวะการไร้ซึ่งตัวตน ทำให้เราเปลี่ยนทัศนคติ ที่ก้าวข้ามความคิดเห็นที่เกิดจากประสบการณ์ระดับจิตสำนึกของเราที่มองทุกอย่างจากการมีตัวตนเป็นศูนย์กลาง เพราะแท้จริงแล้วทุกอย่าง คือหนึ่งเดียว

ศิลปินตั้งข้อสังเกตว่าชาวพุทธมากมายพูดถึงเรื่อง ความดีงาม แต่มีสักกี่คนที่จะทำได้อย่างแท้จริง คนเราพร่ำบ่นเรื่องทำความดี แต่พอถึงเวลาจริงๆ เรากลับทำไม่ได้ สิ่งที่เรารู้ (know) กับสิ่งที่เราเป็น (being) มันเป็นคนละเรื่องกัน เราอ่านหนังสือพระพุทธานุสาสนา เราเข้าใจ เราปฏิบัติ แต่พอถึงเวลาแบบนั้นเรากลับทำไม่ได้ เราพูดเรื่องเมตตา แต่ไม่มีสิ่งนั้นในตัวเองเลย

ความเมตตาจากเหตุการณ์นี้ไม่ใช่การให้ที่หวังผลตอบแทน คือไม่มีตัวเรา ไม่มีคนอื่น แต่หลอมรวมเป็นเนื้อเดียวกัน เขาไม่ได้คิดว่าเขากำลังให้หรือมีบุญคุณ เป็นสภาวะอินฟินิตี้ ไม่มีตัวตน เป็น selfless และ timeless และทั้งสิ่งนี้ วงกลม ถ้วยชา ก็ต่างพูดเรื่องเดียวกัน ก็คือการไม่มีตัวเรา เป็น ‘ปัจจุบันขณะที่ไร้กาลเวลา’ อย่างแท้จริง

การเรียนรู้เรื่องปัจจุบันขณะช่วยปรับมุมมองและวิธีคิดในการทำงานไปได้มาก โดยเฉพาะแนวคิดเซนที่สอนเรื่อง ‘จิตของผู้เริ่มต้น’ (beginner mind) หากคนเรามีความเคยชินในการมองโลกด้วยสายตาแบบเดิม อาจพลาดโอกาสที่จะเห็นสิ่งอื่นด้วยมุมมองใหม่ เพราะเรื่องราวที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงขณะนั้นล้วนเป็นสิ่งใหม่อยู่ตลอดเวลา แต่หากเรารู้แล้ว เรามีคำตอบกับทุกเรื่องแล้ว เราก็จะไม่เคยเรียนรู้อย่างอื่นเลยนอกจากสิ่งที่ตัวเองตั้งค่าเอาไว้

MYTHICAL ESCAPISM

เขามอ

สนิทศน์ ประดิษฐ์ทัศนีย์, 2556

เขามอ ('มอ' มาจากคำว่า 'ละมอ' รากศัพท์จากภาษาเขมร) เป็นลักษณะของงานศิลปะไทยแขนงหนึ่ง กำเนิดขึ้นสมัยกรุงศรีอยุธยา แนวความคิดของเขามอเป็นการจำลองธรรมชาติมาอยู่ใกล้คน โดยมีความเชื่อในความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของเขาศรีสุเมรุซึ่งเป็นลักษณะเชิงกายภาพผสมผสานกับลักษณะเชิงนามธรรมเรื่องความต้องการพ้นทุกข์และภาวะเปี่ยมสุข ถ่ายทอดผ่าน 'เขามอ' สัญลักษณ์แห่งแดนสวรรค์ ซึ่งมีการใช้เพื่อความรื่นรมย์ และเพื่อพิธีกรรม โดยเฉพาะการใช้ประกอบพระราชพิธีโสกันต์ (พิธีโกนจุก) โดยบุคคลที่จะเข้าพิธีประกอบพระราชพิธีโสกันต์ในสถานที่มีการก่อเขาไกรลาสสำหรับสรงน้ำในพระบรมมหาราชวังได้นั้น จะต้องเป็นชั้นเจ้าฟ้าเท่านั้น

ผลงาน 'เขามอ' ภูเขาจำลองตามลักษณะงานสถาปัตยกรรมไทยโบราณ ถูกตีความออกมาเป็นงานศิลปะร่วมสมัย นำเสนอผ่านเค้าโครงลักษณะเชิงกายภาพเดิม โดยลดทอนลงเหลือเพียงแก่นความเชื่อของ 'เขามอ' ในยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ตกแต่งภายนอกด้วยกระจกรูปทรงสี่เหลี่ยมเรียงซ้อนกันหลายชั้น นำมาจัดวางเป็นรูปแบบของงานศิลปะจัดวางและประติมากรรมขนาดใหญ่ และให้คนได้มีช่วงเวลาในการปฏิสัมพันธ์กับชิ้นงาน สำรวจและค้นหาสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน ผ่านประสบการณ์จากการพิจารณาวัตถุสัญลักษณ์ จากอดีตมาสู่ปัจจุบัน และจากที่สูงส่งสู่ความเป็นสาธารณะ ภายในผลงาน 'เขามอ' สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ (Sanctuary) กลับกลายเป็นความว่างเปล่า จุดเริ่มต้นของความไม่มีและความมี สิ่งที่เป็นรากเหง้าของสรรพสิ่ง กลิ่นของดิน ความชื้นและไอน้ำที่ระเหยจากดิน ความธรรมดาและความว่างเปล่าเผยให้คนได้มีช่วงเวลาที่ได้จินตนาการต่อ

เขามอ (Mythical Escapism) ได้รับรางวัล Commended with Merit Award จาก Emerging Architecture Awards 2015 พร้อมทั้งถูกรับเลือกให้เป็นส่วนหนึ่งของ Aesthetica Art Prize 2015 : 100 Long Listed Artists ผลงานถูกตีพิมพ์ลงในหนังสือ The Aesthetica Art Prize Anthology ซึ่งรวบรวมผลงานของศิลปินชั้นนำ 100 คน จากกว่า 60 ประเทศทั่วโลก

ผลงานของสนิททัศน์ได้แรงบันดาลใจมาจากบริบททางสังคม การค้นคว้าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง และการเล่นกับรอยต่อของภูมิสถาปัตยกรรมและงานศิลปะร่วมสมัยอยู่เสมอ สนิททัศน์ มักมีความรู้สึกพิเศษถึงความแตกต่างของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในสถานที่ที่แตกต่างไปจากสภาพในเมือง ความรู้สึกนี้นำมาซึ่งคำถามต่างๆ เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันของสองสิ่งที่แตกต่าง และสรรพสิ่งที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การสังเกตความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม ผวนกับความสนใจในเรื่องประวัติศาสตร์และความเชื่อของมนุษย์ ทำให้สร้างสรรค์ผลงานที่สะท้อนความเกี่ยวข้องระหว่างธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งบทบาทและตัวตนทางสถาปัตยกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นจะถูกกลดทอนในขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ ถูกทำให้โดดเด่น ผลงานของสนิททัศน์ มักเชื้อเชิญให้ผู้ชมมีส่วนร่วม พร้อมกับการเปิดโอกาสให้สังเกตถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอในธรรมชาติ และเป็นการสำรวจความเป็นไปได้ในการสร้างสภาพแวดล้อมและความหมายที่มีความสัมพันธ์กับผู้คน

PRESENT TENSE

-

nopastnofuture

noperfectcontinuous

อังกฤษ อัจฉริยโสภณ, 2558

จุดเริ่มต้นของการย้อนกลับไปทบทวนตนเอง ผ่านการทำงานศิลปะ โดยเริ่มต้นระบายสีแดงในแบบโมโนโครม (Monochrome) เพื่อสร้างพื้นที่ว่างใหม่ต่อการตีความในงานของตนเอง เพื่อบันทึกเหตุการณ์ และสะท้อนทัศนคติต่อการปิดกั้นเสรีภาพ โดยตั้งชื่องานในชุดนี้ว่า Present Tense ซึ่งยังคงมีความหมายสัมพันธ์กับ ‘เวลา’ และความเป็น ‘ปัจจุบันกาล’ รวมถึงสถานะที่มี ‘ความตึงเครียด’ (Tense)

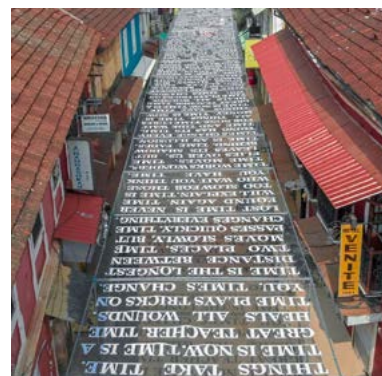

THE ARTIST IS PRESENT

Marina Abramovic, 2010

ศิลปินมักสำรวจประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวเอง เช่น ชีตจำกัดของร่างกาย ความเจ็บปวด จิตใต้สำนึก โดยมีวิธีการนำเสนอคือ การเลือกเผชิญหน้ากับ ความเจ็บปวด เลือด อารมณ์ ความรู้สึก และอื่นๆ เพื่อการตั้งคำถามกับ ร่างกายและจิตใจของมนุษย์

The Artist is Present ทำให้ผู้ชมรู้สึกถึงประสบการณ์ทางจิตวิญญาณ บางคนร้องไห้ออกมา บางคนยิ้ม เมื่อได้นั่งจ้องตากับเธอ การจ้องมองเป็น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ที่แท้จริง ซึ่งนอกจากเป็นการมองผู้อื่น การมอง ตากันยังสะท้อนให้ผู้ชมได้มองกลับเข้าไปในตัวเองด้วย ส่งผลให้หลายคน สะเทือนใจ ร้องไห้ เพราะการจมลงไปสู่อารมณ์ที่ท่วมท้นภายใน หรือร้องไห้ ร่วมกันกับผู้ชมในความเงียบ

THEORY OF TIME

Daku, 2019

Daku เป็นศิลปินกราฟฟิตีชาวอินเดีย จากนิวเดลี เป็นที่รู้จักในเรื่องสถานที่ปฏิบัติงานนอกชายฝั่งเกี่ยวกับการเสียดสีบริโภคนิยมและประเด็นทางสังคมต่างๆ

Theory Of Time ได้รับการสนับสนุนจาก St + art (องค์กรไม่แสวงผลกำไรของอินเดีย) ใน Panjim, Goa

ผลงานนี้ใช้แสงอาทิตย์เพื่อสร้างเงาของตัวอักษรบนถนน โดยแสดงข้อความเกี่ยวกับเวลาที่ผ่านไป เช่น Time works wonders. Time moves. Time flies over us but leaves its shadow behind. Time fades. Time is an illusion.

องค์กร St + art อินเดียบรรยายขึ้นนี้ว่า ผลงานอาจไม่ได้ให้คำตอบจากการตีความความซับซ้อนเรื่องของเวลานั้น แต่เป็นการตั้งคำถามใหม่

CYANOTYPE

กระบวนการนี้ถูกค้นพบในปีค.ศ. 1842 โดยนักวิทยาศาสตร์ชาวอังกฤษ Sir John Herschel ค้นพบว่า Ferric Ammonium Citrate มีความไวต่อแสงอาทิตย์ หรือ รังสีอัลตราไวโอเล็ต ซึ่งเมื่อสารโดนแสงอาทิตย์จะเปลี่ยนคุณสมบัติ Salt ของ Iron จาก Ferric เป็น Ferrous (Ferric คือ สารเคมีที่มีส่วนผสมของธาตุเหล็ก (iron) มีค่า Oxidation +3 (Fe^{3+}) ส่วน Ferrous มีค่า Oxidation +2 (Fe^{2+})) เมื่อผสม Ferric Ammonium Citrate กับ Potassium Ferricyanide และทำปฏิกิริยากับแสงอัลตราไวโอเล็ต ก็จะเปลี่ยนเป็น Ferrous Ammonium Citrate กับ Potassium Ferricyanide และ เปลี่ยนเป็น Ferric Ferricyanide คือ Prussian Blue ภาพที่ได้จากกระบวนการนี้จะมีความคงทนสูง แต่คุณภาพก็สามารถลดลงได้ถ้าถูกสารเคมีที่เป็นด่างเช่น Sodium Carbonate หรืออาจจะมียีสที่จำลง เมื่อถูกแสงแดดเป็นเวลานาน ๆ

